

గత జనుడగు పతిన్ బ్రతికించుకొన్నట్టి
 నాబిత్తి భారత సతియే కాదె
 తన సత్యమహిమచే దావాగ్రీ చల్లార్ధ
 చంద్రమతి పవిత్ర పడతి కాదె
 కులసత్త్వమునక్కె గుండాన దూకిన
 సీత భారత ధరాజాత గాదె
 కినిసి దుర్భద కిరాతుని బూఢి గావించె
 దమయంతి భారత రమణి గాదె
 సత్యసాగర పరివేష్టితిల్పుతలము
 భరతజాతి వాతిప్రత్య ప్రవిమలంబు
 భావసంపద కిట మహా పంటభూమి
 అఖిల దేశాల కిట ఉపాధ్యాయ కాదె

ప్రేమస్వరూపులైన విద్యార్థులారా! విద్యార్థినులారా!

మానవత్వమునందు మహత్తరమైన శక్తులు అనంత మైనటువంటివిగా ఉన్నాయి. కాని, మానవుడు ఏమీ తెలియని అజ్ఞానివలె జీవిస్తున్నాడు. కొంతమంది యందున్న మహత్తరశక్తులు బహిర్ఘంభమౌతుంటాయి. కాని, కొండరియందు అవి అంతర్ఘంభంగానే నిలిచి ఉంటాయి. మానవత్వములో ఉన్న దివ్యత్వమును గుర్తించుకోవడానికి ప్రతి వ్యక్తి ప్రయత్నించాలి. మానవత్వము ఒక పవిత్రమైన ఆదర్శమును అందించే నిమిత్తం ఏర్పడింది. తనయందు మహత్తరమైన శక్తులు ఉండినపుటికీ మానవుడు ఏమీ తెలియనివలె గోచరిస్తూ ఉంటాడు. అట్టి దివ్యశక్తులలో ఒక శక్తి జానకిరామయ్య. ఈ దేహముకంటే తాను రెండుస్తూరు సంవత్సరములు చిన్నవాడు. వయస్సులో చిన్నవాడైనపుటికీ రాజకీయ రంగములో మహా ఆరించేరినవాడు. ఉన్నది ఉన్నట్లు నిర్మాహమాటంగా చెప్పే స్వభావం అతనిది. “రామయ్య! అట్లా దుడుకుతనంగా మాట్లాడ కూడదు. ఎవరియందు ఏవిధమైన శక్తి ఉన్నదో నీకు తెలియదు. కనుక, నీవు నాలుకను అదుపులో ఉంచుకో,” అని సేను మధ్యమధ్య వెబుతూ ఉండేవాడిని. మాటలు కలినంగా చెప్పేవాడేగాని, అతని హృదయము మాత్రం చాలా చల్లనైనది.

లక్ష్మణుడు యుద్ధములో మూర్ఖులినపుడు రాముడు, “సుగ్రీవా! లోకములో వెతికితే నాకు సీతవంటి భార్యయైనా దొరకవచ్చు. కౌసల్యవంటి మాత్రదేవత కూడా లభించవచ్చు. కాని, ఎంత వెతికినా లక్ష్మణునివంటి సోదరుడు లభించడు,” అని చెప్పాడు. ఈరీతిగా, రాముడు తన సోదరుని ప్రేమతత్త్వాన్ని ఎంతో వర్ణిస్తూ వచ్చాడు. ఇటువంటి అన్నదమ్ములు, అక్కచెల్లెండు, తల్లిదండ్రులు అనేక కుటుంబాలలో ఉత్తమ ఆదర్శాలను నిరూపిస్తూ వచ్చారు. ఇట్టి ఆదర్శవంతులైన సోదరులు ఈనాడు లోకంలో ఉన్నారా, అని మీరు సందేహించ నక్కరేదు. ఎందరో ఉన్నారు. తాత్కాలికంగా అభిప్రాయ భేదములుండినపుటికీ ఒకరినాకరు నిరంతరం ప్రేమిస్తూనే ఉంటారు.

ముఖ్యంగా మానవుడు చేయవలసింది ఏమిటి? సర్వమానవులయందున్న ఆత్మతత్త్వాన్ని చక్కగా చవిచూడాలి. ఆత్మయైనిక్క మాధుర్యము మరి యెందునూ కానరాదు. ఆత్మతత్త్వము ఆకారము లేనటువంటిది. ఆ నిరాకారతత్త్వమునందే నిండు ప్రేమ మిళితమై ఉంటుంది. అట్టి ఆత్మతత్త్వాన్ని ప్రతి మానవుడూ గుర్తించవలసిన అవసరమున్నది. మానవత్వములో ఉన్న దివ్యతాప్నాన్ని గుర్తించినటు వంటివాడే నిజమైన మానవుడు. వ్యక్తిగతమైన తత్త్వమును నిరూపించడానికి వీలోతుందిగాని, ఆత్మతత్త్వాన్ని ఎవ్వరూ నిరూపించలేరు.

ఆత్మతత్త్వాన్ని గుర్తించడానికి రామాయణంలో అన్నదమ్ములే ఆదర్శప్రాయులు. ఒకనాడు రామ లక్ష్మణభరతశత్రుమ్ములు నల్లురూ కలసి బంతి ఆట ఆడుకుంటున్న సమయంలో భరతుడు పరుగెత్తు కుంటూ వచ్చి కౌసల్య ఒడిలో కూర్చున్నాడు. అతడు చాలా విచారంగా ఉండడం చూసి, “భరతా! ఎందుకింత విచారంగా ఉన్నావు?” అని ప్రశ్నించగా, “అమ్మా! ఆటలో నన్ను గెలిపించే నిమిత్తం రాముడు

ఉద్దేశపూర్వకంగా ఓడిపోయాడు,” అని చెప్పాడు.² ఆ అన్నదమ్ములు నల్గూరూ అట్టి అన్యోన్యతను, ఆప్యాయతను, ఆనందమును అనుభవిస్తూ వచ్చారు. “ఆమ్మా! రాముడు మమ్మల్ని ఎంతో ఆప్యాయంగా చూసుకుంటున్నాడు. రాముని వంటి అన్న మాకు ఎక్కడా లభించడు,” అని లక్ష్మణ, భరత, శత్రుఘ్నులు తమ తల్లులతో చెప్పు ఉండేవారు. వారు నిరంతరం రామునికి సన్నిహితంగా ఉండి, రాముని ఆప్యాయతను, ఆనందమును అందుకొని అతనికి సేవలు చేయాలని ఆశించేవారు. అటువంటి ఆదర్శ ప్రాయమైన సోదరులు ఈనాటికి ఉన్నారు. కాని, ఈనాడు లోకము వారికి తగిన ఉత్సాహ ప్రోత్సాహములనందించడం లేదు. మన సంస్థలు సోదరత్వాన్ని పెంపాందించాలి. ‘సోదరులు’ అనే మాట కేవలం నోటికి పరిమితం కాకూడదు; ప్రవర్తనలో నిరూపించబడాలి. ఆదర్శసోదర ప్రేమను ప్రపంచమునకు వ్యాప్తిగావించినవాడు రాముడు. అరణ్యవాసము చేస్తున్న సమయంలో లక్ష్మణుడు ఒక్క క్షణమైనా కనిపించకపోతే రాముడు ఎంతో ఆందోళన చెందేవాడు. సోదరులనగా ఎవరు? దేహములు వేరైనా ప్రాణము ఒకటిగా ఉండాలి. ఇటువంటి సోదరులు భారతదేశంలో ఆనాడే కాదు, ఈనాడు కూడా ఉన్నారు. కాని, వారు మార్గ దర్జకులై ఇతరులకు తమ ఉత్తమభావాలను అందించలేకపోతున్నారు. ప్రేమతత్త్వాన్ని పరస్పరం పంచుకున్నప్పుడే మానవత్వములోని దివ్యత్వము చక్కగా అర్థమౌతుంది.

ఈనాటి విద్యార్థులు కేవలం ఉన్నతమైన పదవులను అందుకునే నిమిత్తమై చదువులు చడువుతున్నారేగాని, ఉన్నతమైన ఆదర్శమును, ప్రేమను అందించుటకు ఎవ్వరూ ముందంజ వేయుట లేదు. విద్యార్థులలో ముఖ్యముగా ఉండవలసిన లక్ష్మణమేమిటి? “మనస్యేకం వచ్చేకం కర్మయేకం మహాత్మనాం.” మనసు, మాట, క్రియలు ఒక్కటిగా ఉండాలి. మాటలు తీయగా ఉండి మనసు చేదుగా ఉంటే ప్రయోజనం లేదు. మనసు, మాట, క్రియలు అన్ని మాధుర్యంతో నిండి ఉండాలి. ఇదే మానవత్వాన్ని నిజమైన చిహ్నం. ది ప్రోపర్ స్టడీ ఆఫ్ మేన్కెండ్ ఈజ్ మేన్.. కాని, ఆ మేన్కెండ్ ఇప్పుడు కనిపించడం లేదు. మానవుడు సాటి మానవుని గౌరవిస్తున్నాడేమాగాని, ప్రేమతత్త్వాన్ని, అన్యోన్యతను, ఆనందాన్ని పరస్పరం పంచుకోవడం లేదు. మానవునిలో ఉండవలసిన విలువలు ఎక్కడా కనిపించడం లేదు. మంకీమైండ్ (మానవజాతి) అని చెప్పుకుంటారేగాని, లోపల ఉన్నది వట్టి మంకీమైండ్ (కోతిబుద్ధి). ఇలాంటి మానవునిలో మానవత్వము ఏరీతిగా వికసిస్తుంది? అందరూ మన సోదరీసోదరులేనని భావించాలి. అట్టి ఏకత్వమును గుర్తించినప్పుడే మనం నిజంగా మానవులమని చెప్పుకోవచ్చు. ఈ ఏకత్వము ఏనాడు లోపిస్తుందో అప్పుడే శత్రుత్వము ఏర్పడుతుంది. శత్రుత్వముతోపాటు ద్వేషముకూడా ఆవిర్భవిస్తుంది. ద్వేషమువలన మానవునిలోని ప్రేమ తత్త్వము నశించిపోతుంది. కనుక, మానవుడు తనయందున్న ప్రేమతత్త్వాన్ని ప్రతి వ్యక్తికి పంచడానికి ప్రయత్నించాలి. అప్పుడే బ్రాదర్సాండ్ ఆఫ్ మేన్ (మానవ సాభ్రాతృత్వము) విలసిల్లుతుంది. కాని, ఈనాడు బ్రాదర్సాండ్ ఆఫ్ మేన్, ఫాదర్సాండ్ ఆఫ్ గాడ్. (మానవ సాభ్రాతృత్వము, దైవపితృత్వము) ఆచరణలో ఎక్కడా కనిపించడం లేదు. సాభ్రాతృత్వమును అలవర్పుకుని, ఆచరణలో పెట్టి, ఆనందాన్ని అనుభవించాలి. ఈవిధమైన ఏకత్వమును మనం ఏనాడు సాధిస్తామో ఆనాడే మన భారతదేశము గొప్ప ఆదర్శవంతమైన దేశముగా రూపొందుతుంది. కేవలం సోదరులలోనే కాదు, సతీపతులయందు కూడా అట్టి ఏకత్వము ఆవిర్భవించాలి. ఈనాడు చూడండి, డా॥ పిళ్ళై తన భార్యాపైనున్న ప్రేమచేత ఆమె జ్ఞాపకార్థం ఇక్కడొక వైద్యసంస్థను ప్రారంభించాలని ఆశిస్తున్నాడు. ఈ పిళ్ళై నిన్ననో, నేడో వచ్చినటువంటివాడు కాదు. గత ముప్పై సంవత్సరములనుండి తాను స్వామిసన్నిధికి వస్తూ ఉన్నాడు. ఆయన భార్య చాలా ఉత్తమురాలు. చిరునప్పులు చిందే మోముతో మృదుమధురంగా సంభాషించేది. ఇటువంటి ఆదర్శప్రాయమైన స్థీలు భారతదేశంలో ఎందరో ఉన్నారు. వారివల్లనే దేశము నిత్యకళ్యాణం పచ్చతోరణంగా కళకళ లాడుతూ ఉన్నది.

ఈనాటి విద్యావంతులు విదేశాలలో గొప్ప ఆనందము దొరుకుతుందని భావించి పవిత్రమైన భారతదేశాన్ని పదలిపెట్టి విదేశాలకు పోతున్నారు. భారతదేశంలో లభించని ఆనందము మరి యే దేశంలోనూ మనకి లభించడు. “ఎన్న భారతే తన్న భారత.” భారతదేశంలో లేనటువంటిది మరి యే దేశంలోను కానరాదు. కనుకనే, ఇన్ని వేల సంవత్సరములనుండి భారతదేశము అన్ని దేశములతోనూ

కలసిమెలసి కలతలు లేకుండా చెలిమితో జీవిస్తూ ³ ఉన్నది. భారతీయులు పర దేశస్థలకు కూడా తమ ప్రేమను పంచుతూ వచ్చారు. అందరినీ సోదరసోదరీమణిలుగా భావించి ప్రేమతో చూసుకుంటూ వచ్చారు. మానవ సౌభాగ్యత్వము, దైవపితృత్వము... ఈ రెండింటినీ అనుభవించినటువంటివారు భారతీయులు మాత్రమే. కనుకనే, పరాయి దేశస్థలు భారతదేశముపై ఎన్నిసార్లు దండత్తినప్పటికీ భారతీయుల ప్రేమ ఏమాత్రం చెక్కుచెదరలేదు, కట్టుకడలలేదు. మానవత్వమునకు ప్రేమయే ప్రధానమైన చిహ్నము. ప్రేమవల్లనే మానవత్వమునకు ఇంత విలువ ఏర్పడింది. ప్రేమతత్వమును చాటే నిమిత్తమై పరమాత్ముడుకూడా ఈ జగత్తులో అవతరిస్తున్నాడు. ఒక్క ప్రేమను మన హృదయములో పెట్టుకున్నా మంటే యావత్త జగత్తా మన హస్తగతమైపోతుంది. మీలో ప్రేమ ఉన్నది. కాని, దానిని ప్రకటించ వలసిన విధానం తెలియక పొరపాటువడుతున్నారు.

విద్యార్థులారా! మీరు ఎన్నో గ్రంథాలు చదువుతున్నారు. ఎన్నో చరిత్రలు పరిస్తున్నారు. కాని, శ్రీరాముని చరిత్రను ఏమాత్రము పరించారు? రాములక్ష్మణభరతశత్రుఘ్నుల ఆదర్శసోదరప్రేమను మీరు ఏమైనా గుర్తించారా? మొట్టమొదట మీరు అందరి పట్ల సోదరభావాన్ని పెంచుకోండి. మిమ్మల్ని ద్వేషించే వ్యక్తిని సహితం ప్రేమించండి. అతడు మీకు కనిపించినప్పుడు, ‘సోదరా, ఎలా ఉన్నావు?’ అని ప్రేమతో పలుకరించండి. ‘సోదరా’ అని మీరు సంబోధించినప్పుడు వాడిలోని ద్వేషము కరిగి నీరై ప్రవహిస్తుంది. కనుక, ప్రేమభావమును ఆవిర్భవింపజేసుకోండి. ప్రేమబలమును పెంచుకోండి. ప్రేమతో సాధించలేనిది ఈ జగత్తులో ఏదీ లేదు. ప్రేమను అనుభవించడం చేతకాక మీరు దానిని మానవత్వమును విరుద్ధమైన మార్గంలో ప్రవేశపెట్టి నిరర్థకం గావిస్తున్నారు. ప్రేమను ‘వేణ్ణ’ చేయడం మీకు మంచి ‘టేణ్ణ’గా కనిపిస్తున్నది. ప్రేమయే ప్రధానమైన శక్తి. ప్రేమయే ప్రధానమైన మానవతా విలువ. ప్రేమను హృదయంలో నింపుకున్నప్పుడు ప్రపంచంలో అందరూ మీకు సోదరిసోదరులుగా మారిపోతారు. మీకు విరుద్ధమైన వ్యక్తులే కాసరారు. కనుకనే, గోపికలు కృష్ణుని ఈరీతిగా ప్రార్థించారు.

“ప్రేమరహిత మరుభూములలో
ప్రేమాంకురములు పెంపొంద
ప్రేమావేశముతో
ప్రేమసుధావర్ణము వర్షింపగ
ప్రేమనదులు ప్రవహింపగ
మురళీగానము సేయగదె!
కృష్ణో! గానము సేయగదె!”

ప్రేమస్వరూపులారా! మీరందరూ ప్రేమమయులే! మీ ప్రేమను ప్రవహింపజేయండి. ప్రేమయే మీ ప్రాణముగా విశ్వసించండి. ఇదియే మీ ప్రధాన కర్తవ్యము. మీరు ఇంతమంది వ్యక్తులు ఇక్కడ ఏవిధంగా చేరారు? మీ అందరినీ నా ప్రేమ ఆకర్షించింది. అదే దివ్యమైన అయస్మాంత శక్తి. ఈ ‘మ్యాగ్నోటు’తో చేరినప్పుడు మీరు కూడా ప్రేమ మయులుగా మారిపోతారు. రామాయణమునందు గాని, మహాభారతమునందుగాని, భగవద్గీతయందు గాని, ఖురానుయందుగాని ఎందుచూసినా ప్రేమయే ప్రధానముగా కనిపిస్తుంది. ప్రేమకన్న వేరే సంపాదించవలసిన ఆస్తి లేదు. ప్రేమస్వరూపుడైన భగవంతుణ్ణి ప్రేమతోనే వశము చేసుకోవడానికి వీలొతుంది.

ప్రేమస్వరూపులైన విద్యార్థులారా! మీలో చదువు కన్న ముఖ్యముగా ప్రేమ ఉండాలి. లవ్ ఈజ్ లైఫ్ ఇంతేకాదు. లవ్ ఈజ్ లైట్ కూడా. ప్రేమజ్యోతియే మీకు దారి చూపుతుంది. అంధకార బందురమైన ఈ జీవితారణ్యములో ప్రేమజ్యోతిని హస్తములో ఉంచుకొని ప్రయాణము చేయండి. ఎంత దూరము ప్రయాణము చేసినప్పటికీ చీకటి మీ చెంతకు రాదు. లవ్ ఈజ్ గాడ్. లివ్ ఇన్ లవ్ . ఇదియే ఈనాడు మీరు నేర్చుకోవలసింది. ప్రేమయే పరమాత్మ అని మీరు అంటున్నారు. కాని, ప్రేమతో జీవించడం లేదు. మీ అరికాలు మొదలుకొని తలవరకు ఒక్క ప్రేమయే ప్రసరిస్తూ ఉండాలి.

ఈరోజు సి. శ్రీనివాస్, ప్రస్తుత వైన్ ఛాన్స్‌లర్, మాజీ వైన్ ఛాన్స్‌లర్... వీరందరూ హృదయంలో ప్రేమను నింపుకొని మాట్లాడినారు. వీరు మీ హృదయములో ప్రేమగంటలను ప్రోగిస్తున్నారు. కాని, ఆ దివ్యసాదమును మీరు ఏమాత్రము చెవులకు అందించడం లేదు. ప్రేమనాదమును విస్మంతనే మీరు

మైమరచిపోవాలి, అందులో లీనమైపోవాలి. మీరెన్నో చదువులు చదువుతున్నారు. ఎన్నో దేశములు ప్రయాణం చేస్తున్నారు. కాని, ప్రేమ విలువను కించిత్తెనా మీరు గుర్తించడానికి ప్రయత్నం చేయడం లేదు. ప్రేమను రుచి చూసినప్పుడు మీకు జగత్తంతా ఒకే కుటుంబంగా కనిపిస్తుంది. ప్రేమనుండియే సత్యధర్మములు ఆవిర్భవిస్తాయి. “సత్యం వద, ధర్మం చర.” దీనికి ప్రేమయే ఆధారం. ప్రేమప్రహారములో మీరు మునగండి. ప్రేమలో మీరు తన్నయులు కండి. ప్రేమకంటే మించిన చదువు మరొకటి లేదు. మీరు ఎన్నో గ్రంథాలు చదువుతున్నారు. కాని, వాటినుండి వచ్చిన ఫలితమేమిటి? చాలామంది పిల్లలు పుస్తకము చేతో పట్టుకుంటున్నారు గాని, మస్తకము నిండా మట్టి ఉంటున్నది. ఈ మట్టిని పెంచు కోవడంచేతనే మానవులుగా కాక పిచ్చివారుగా తయారోతున్నారు. మొట్టమొదట మీ మస్తకములో ప్రేమను నింపుకోండి. ప్రేమను భుజించండి. కేవలం భుజించినంత మాత్రమున ప్రయోజనం లేదు. దానిని జీర్ణించుకోవాలి. అప్పుడే ప్రేమరసము మీ సరనరములలోను ప్రయాణం చేసి మీకు శక్తిని, జ్ఞానమును ప్రసాదిస్తుంది.

విద్యార్థులారా! ఈనాడు ఎచ్చుకేష్వన్ (విద్య) అంటున్నారేగాని, అది కేవలం ఏజిటేషన్ (అందోళన)కు దారి తీస్తున్నది. ప్రేమను భుజించి, జీర్ణించుకోవాలి. అదే నిజమైన విద్య. మీరందరూ ప్రేమమయులే! ప్రేమస్వరూపులే! మీయందలి ప్రేమ మీకు కనిపించడం లేదేమోగాని, నాకు మాత్రం కనిపిస్తున్నది. మీయందు ప్రేమ ఉట్టిపడుతున్నది. ఆ ప్రేమతత్త్వాన్ని మీరు గుర్తించి వర్తించడం లేదు. మున్ముందు రామతత్త్వము చాలా గొప్పగా ప్రచార వోతుంది. రామాయణము మీ జీవితాలను నింపుతుంది.

విద్యార్థులారా! చాలాసేపు మాట్లాడి మిమ్మల్ని ఇబ్బంది కలిగించానేమో! ఐతే, ఇది మీకు ఇబ్బంది కానే కాదు. ఇంతకంటే మించిన ప్రేమతత్త్వము మీకు మరి యెక్కడా లభించదు. దినదినమునకూ మీకు ప్రేమను అధికంగా అందిస్తాను. నాకు అంతకంటే వేరే పని యేమీ లేదు. మీలో ప్రేమను నింపడమే నా పని.

(2003 అక్టోబరు 17వ తేదీ ప్రశాంతినిలయం సాయికుల్వంత్తులో భగవాన్ బాబావారి దివ్యోపన్యాసం)